

Sygn. akt III KK 82/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Teresa Jarosławska

w sprawie **J. B.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 64 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 11 kwietnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w O. ,

z dnia 14 listopada 2011 r.,

uchyla zaskarżony wyrok co do czynu z pkt I (pkt I części dyspozytywnej) i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w O., do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O., wyrokiem z dnia 14 listopada 2011 r., uznał J. B. za winnego trzech czynów, w tym przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 64 § 2 k.k.(pkt. I), za które na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierzył karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, powstałą z połączenia powyższej

jednostkowej kary oraz kar 6 miesięcy i 4 miesięcy pozbawienia, wymierzonych za pozostałe czyny.

Wyrok ten uprawomocnił się dnia 2 lutego 2012 r.

Kasację od wyroku w zakresie skazania za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 k.k. i 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 64 § 2 k.k. na korzyść J. B. złożył Rzecznik Praw Obywatelskich, zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie prawa karnego materialnego, to jest art. 64 § 2 k.k., polegające na zastosowaniu tego przepisu, mimo braku ustawowych przesłanek do przyjęcia, że oskarżony J. B. popełnił przypisany mu w punkcie I orzeczenia czyn w warunkach powrotu do przestępstwa, określonych w tym przepisie”, po czym wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna. Trafnie wywodzono w niej, że wyrok Sądu I instancji zapadł z rażącym naruszeniem prawa karnego materialnego, w sposób wskazany w *petitum* kasacji, co miało istotny wpływ na jego treść.

Zgodnie z treścią art. 64 § 2 k.k., zakwalifikowanie przestępstwa jako popełnionego w warunkach tzw. recydywy wielokrotnej uzależnione jest m.in. od wykazania, że sprawca był uprzednio skazany za przestępstwo popełnione w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k.

Jak wynika z treści wyroku Sądu Rejonowego, Sąd ten uznał, że oskarżony popełnił czyn wymieniony w punkcie I wyroku w warunkach art. 64 § 2 k.k., gdyż czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej roku kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, co wynika, zdaniem Sądu Rejonowego, z wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 24 września 2001 roku, którym to wyrokiem łącznym oskarżonemu wymierzono karę łączną 9 lat pozbawienia wolności, odbyłą przez niego w okresie od 11 sierpnia 1999 r. do 11 sierpnia 2008 r.

W opisie przypisanego oskarżonemu czynu Sąd Rejonowy nie wskazał, że oskarżony był uprzednio skazany w warunkach art. 64 § 1 k.k. Nadto, wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 24 września 2001 roku, który jest wyrokiem łącznym, obejmuje skazania za trzy czyny. Żaden z wymienionych w tym wyroku czynów nie został popełniony przez oskarżonego w warunkach art. 64 § 1 k.k. W konsekwencji, nie było podstaw do zakwalifikowania przez Sąd Rejonowy przypisanego

oskarżonemu w punkcie I wyroku czynu, jako przestępstwa popełnionego w warunkach art. 64 § 2 k.k. Czyn ten mógł zostać zakwalifikowany jako przestępstwo dokonane w warunkach tzw. recydywy zwykłej, o której mowa w art. 64 § 1 k.k.

Wskazane w kasacji rażąco naruszenie prawa karnego materialnego, którego dopuścił się Sąd Rejonowy, miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia w zakresie opisu czynu, jego kwalifikacji prawnej, wymiaru kary i unormowań odnoszących się do jej wykonania (np. w art. 78 § 2 k.k. w zw. z art. 79 § 1 kk.)

Dlatego należało uchylić wyrok w zaskarżonej części. Rozstrzygnięcie kasatoryjne co do czynu z pkt I z mocy prawa powodowało uchylenie orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności.

Ponownie rozpoznając Sąd Rejonowy będzie przywiązywał tyle samo uwagi do opisu zarzucanego czynu co do jego kwalifikacji prawnej, proponowanych tylko przez oskarżyciela, a więc nie wiążących Sądu.